

gaa igjennem Stoven og ud i Dplandet, saaledes at det kan faa Gavn af den. Det vilde være en stor Lykke for os Eiendomsbefiddere derude, thi vore Eiendomme vilde stige i Værdi, og vi vilde have de andre Behageligheder, som ere forbundne med en Jernbane. — Jeg beder de ærede Medlemmer undskyldte, at jeg saa udførlig har dvælet ved denne Sag, men jeg vil, som alle andre Mennesker, gjerne have det saa bekvent og behageligt som muligt, og derfor har jeg i Særdeleshed lagt Vægt derpaa, medens jeg dog tillige beder, at man ikke vil overse, at det ingenlunde er saa overordentlig idealistiske Betragtninger, jeg har anstillet. Jeg tør indestaa for, at de Beregninger og Talstørrelser, jeg ovenfor har fremsført, komme Sandheden temmelig nær, og jeg skulde derfor ønske, at det høitærede Thing vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold; i Særdeleshed vilde jeg ønske, at det tilkommende Finantsudvalg og ligeledes den høitærede Minister vilde tage alvorlig fat paa denne Sag. Jeg er vis paa, at den høitærede Minister ikke er saa overordentlig villig til at forlange en Bevilling af henved 20,000 Rd. til Oprensning af Esrom Kanal, og jeg er ogsaa vis paa, at de ærede Medlemmer ikke just ere saa meget villige til at bevilge en saadan Sum dertil. Naar disse Betragtninger blive anstillede af samtlige i Sagen Interesserede, haaber jeg, at der vil komme en Tid, da vi saa en Jernbane ud igjennem Gribstov, som kan afløse dette Kanalvæsen. Med Dusk om, at dette vil ske, skal jeg slutte disse Betragtninger, idet jeg endnu engang beder om Undskyldning for, at jeg har opholdt det høie Thing saa længe.

Madsen: Den Tanke, der blev fremsat af det ærede Medlem, som sidst talte, kan maasse være meget god — jeg kjender ikke Forholdene derude — men ifødetfor at henstille Sagen til Finantsudvalget, var det maasse bedre, at det ærede Medlem søgte at faa fremmet et Lovforslag om Koncession til Anlæg af en saadan Jernbane. Naar det ærede Medlem da vilde søge en saadan Koncession, enten alene eller i Forening med Andre, kunde

det let hændes, at det sjællandske Jernbanelsselskab vilde betale ham godt for den og derved kunde han gavn sig selv og Statskassen tillige, idet denne da maasse kunde blive fri for Omkostningerne ved Esrom Kanal. Jeg skal henstille dette til videre Overveielse af det ærede Medlem. — Jeg kan ikke nægte, at hver Gang det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) tager Ordet i Anledning af Finantsloven, lytter jeg meget opmærksomt til ham, især paa Grund af den Fasthed og Fæthed, hvormed han fremsætter sine Meininger, men naar jeg saa har hørt alvorligt paa ham og ser efter, hvilket Resultat han kommer til, er dette ikke altid fyldestgjørende for mig. Det Samme har været Tilfældet idag, da det ærede Medlem fremsatte den Tanke, at vi efter engelsk Mønster skulde nedsette parlamentariske Kommissioner til at behandle visse Stykker af Finantsloven. Jeg tror paa ingen Maade, at dette vilde fremskynde Finantslovens Behandling; thi naar disse Kommissioner efter lang Overveielse havde endt deres Forhandlinger, og der atter blev stillet Forslag i Thinget til deres Betænkning, vilde Forhandlingen vistnok trække endnu meget længere ud, endden hidtil har gjort. Naar jeg skulde angive noget Middel til at forkorte Forhandlingerne, vilde jeg tilraade de Medlemmer af Thinget, som blive Medlemmer af Finantsudvalget, saa hurtig som mulig at gjenmemgaa Finantsloven, for derefter ved Begyndelsen af Møderne i Finantsudvalget strax at stille deres Forslag; det vilde maasse allerbedst forkorte Forhandlingerne, naar de havde deres Forslag paa rede Haand. — Naar jeg skal udtale mig om det foreliggende Forslag, har jeg ikke meget at sige. Jeg er entig med det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) i, at Driftsudgifterne til Jernbanerne synes at være opførte med en temmelig rundelig Sum, og jeg vilde ønske, at den høitærede Indenrigsminister vilde kunne se sig istand til i Finantsudvalget at fremlægge en Beretning om, hvorledes Forholdet stiller sig pr. Banemil i Henseende til Indtægt og Udgift for de sydflynske Jernbaner paa den ene Side og de sjællandske Jernbaner paa den anden Side, saaledes at man kunde